

des af partiet. Det har givet anledning til en mindre tilbagebetaling på 642,50 kr.

I forhold til min amtsborgmestertid er der jo indgivet en konkret klage ved statsamtet, som har kompetence til at tage sig af den sag, og som vurderer, at der ikke er grundlag for at rejse en sag.

Det er så langt til bunds, man kan komme i det her. Og jeg skal da stærkt beklage – for der er vel ingen nærmere end mig, der er ked af det – at det billede, der nu tegnes, er beroende på den selektive hukommelse, som venner og folk, der måske skal kategoriseres i en anden lejr, måtte stå tilbage med i dag.

Det er klart, at hvis jeg havde været mere påpasselig i situationen, så ville hvert enkelt bilag – også selv om det i dag står tilbage løsrevet fra kalender og al mulig anden dokumentation, der for længst er makuleret – kunne tegne et billede af, at udgifterne selvfølgelig er afholdt korrekt i overensstemmelse med reglerne og i forbindelse med politisk arbejde.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er nr. S 1720, og det er også stillet til finansministeren af hr. Per Clausen. Der er mange spørgsmål til finansministeren i dag.

Kl. 15:30

Spm. nr. S 1720

11) Til finansministeren af:

Per Clausen (EL):

Er ministeren enig med arbejdsmarkedsforskeren Flemming Ibsen i, at det er regeringen, som er den reelle arbejdsgiver for regionernes ansatte?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 15:30

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Spørgsmålet går på, hvem der har arbejdsgiveransvaret i forhold til regionernes ansatte. Til det må jeg bare sige, at det har regionerne. Det fremgår meget klart af den lovgivning, der er på området, at den enkelte region har arbejdsgiveransvaret for det personale, der er ansat i regionen – ligesom det jo også fremgår, at det er regionernes lønnings- og takstnævn, der på vegne af regionerne derfor fører forhandlingerne. Det fremgår af loven, at det er en repræsentant for regio-

nerne, der har formandskabet dér. På den måde udgør det regionale arbejdsmarked jo et selvstændigt arbejdsmarked på linje med det kommunale og det statslige.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Per Clausen.

Kl. 15:31

Per Clausen (EL):

Jeg tror nok, at finansministeren refererede lovgivningen ret præcist. Men når nu f.eks. Flemming Ibsen, som jo er arbejdsmarkedsforsker, siger, at realiteten er, at regionerne ingen penge har og sidder på et fuldstændig styret mandat fra Personalestyrelsen, dvs. Finansministeriet, og at det dermed i sidste ende er regeringen, der er den reelle arbejdsgiver og modpart, er der så alligevel ikke en kerne af sandhed i det? For finansministeren, som jeg ved har et dybtgående kendskab til kommunalreformen og alle dens elementer og er en begejstret tilhænger af den, kan vel også huske, at en af de ting, man sørgede for, var, at regionerne ikke fik nogen egentlig selvstændig økonomi. Og det er jo lidt svært at være arbejdsgiver og overenskomspart, hvis man ingen selvstændig økonomi har.

I den situation kan det jo godt være, synes jeg, at Jørgen Grønnegaard Christensen kan have ret i, at det her måske i virkeligheden er en konflikt mellem regeringen og arbejdstagerne, men at det så er regionen, der ligesom står og får tæskene fra begge sider.

Jeg vil godt spørge, om ministeren i det mindste ikke kan bekræfte, at staten har ret godt styr på regionernes økonomi, for regionerne har faktisk ingen selvstændig mulighed for at skaffe sig penge.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:32

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan da starte med at bekræfte, at jeg er en begejstret tilhænger af kommunalreformen. Spørgsmålet er så, om det forhold, at regionerne ikke har nogen selvstændig skatteudskrivningsret, stiller regionerne og dermed det regionale arbejdsmarked meget anderledes end det kommunale. Det har jeg nu lidt svært ved at få øje på. For det er jo heller ikke sådan, at kommunerne, selv om de har skatteudskrivningsretten, har den fuldstændig frit eller uden dialog med staten. Der har sådan set været en lang tradition for – også før den her regering kom til – at spørgs-